

Sygn. akt III KK 166/20

POSTANOWIENIE

Dnia 3 lipca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Motuk

w sprawie **T. S. P.**

skazanego z art. 158 § 1 k.k.

po rozpoznaniu na posiedzeniu bez udziału stron

w dniu 3 lipca 2020 r.

wniosku obrońcy skazanego

o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją wyroku Sądu Okręgowego

w Z. z dnia 18 października 2019 r., sygn. akt II Ka (...),

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w K.

z dnia 29 maja 2019 r., sygn. akt II K (...),

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

W złożonej kasacji obrońca skazanego T. S. P. zawarł jednocześnie wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego w Z. z dnia 18 października 2019 r. sygn. akt II Ka (...) utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w K. z dnia 29 maja 2019 r. sygn. akt II K (...), nie podnosząc na jego uzasadnienie żadnej argumentacji.

W odpowiedzi na kasację prokurator, domagając się oddalenia kasacji jako oczywiście bezzasadnej, nie odniósł się do wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie zaskarżonego orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy skazanego nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z przyjętą linią orzecznictwa przyczyną, dla której możliwe jest odstąpienie od zasady sformułowanej w art. 9 k.k.w., według której orzeczenie staje się wykonalne z chwilą uprawomocnienia, i zastosowanie instytucji, o której mowa w art. 532 § 1 k.p.k. są nieodwracalnie niekorzystne dla skazanego skutki, które mogą wystąpić w sytuacji, gdy orzeczenie jest, lub ma być wykonane. (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 czerwca 2005 r., sygn. akt II KK 410/04).

Zarzuty kasacyjne muszą spełniać rygory określone w art. 523 § 1 k.p.k., a zatem wskazywać na naruszenia prawa o charakterze rażącym i mogącym mieć istotny wpływ na treść orzeczenia. Ów rażący stopień naruszenia oceniany być musi in concreto. Na gruncie art. 532 § 1 k.p.k., a więc w ramach kontroli wstępnej, podniesione naruszenia muszą być na tyle doniosłe i jednoznaczne, że już prima facie przekonują o dużym prawdopodobieństwie uwzględnienia kasacji (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 marca 2017 r. sygn. akt II KK 53/17).

Wstrzymanie wykonania wyroku może nastąpić tylko wówczas, gdy charakter zarzutów kasacyjnych wskazuje na oczywistą ich zasadność, a nadto wystąpiły szczególne, wyjątkowe okoliczności pozwalające przyjąć, iż wykonanie orzeczenia mogłoby spowodować nieodwracalne, niekorzystne dla skazanego skutki (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 września 2004 r. sygn. akt V KK 214/04).

Odnosząc powołane judykaty do realiów niniejszej sprawy należy przede wszystkim zauważyć, iż obrońca skazanego ograniczył się jedynie do sformułowania w kasacji wniosku o wstrzymanie zaskarżonego orzeczenia, nie podnosząc żadnej okoliczności wskazującej na to, że jego wykonanie spowoduje nieodwracalne i niekorzystne dla skazanego skutki.

Sąd Najwyższy z urzędu tego rodzaju okoliczności także nie stwierdził po dokonaniu wstępnej kontroli kasacji i zapoznaniu się ze stanowiskiem prokuratora zawartym w odpowiedzi na kasację. W szczególności treść podniesionych w kasacji zarzutów obrazy przepisów postępowania nie wskazuje na oczywistą ich zasadność oraz wysoki stopień prawdopodobieństwa uwzględnienia kasacji.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w części dyspozytywnej niniejszego postanowienia.